

LA GRALLA

AVISOS Y SUSCRIPCIONS
RINCON 121
 Entre Treinta y Tres é Ituzaingó

SETMANARI CATALAN Y LITERARI

SUSCRICIÓN ADELANTADA

Ciutat . . . . . ps. 0.50
 Campaña . . . . . „ 0.60
 Exterior . . . . . „ 0.70

LA GRALLA

MONTEVIDEO, JANER 1 DE 1887

Supliquém als nostres agents y subscriptors de fora y de la Capital, que al notar lo mes petit retard ó falta en l' envió del periodich, ho posin en coneixement d' aquesta administració.

Aixís mateix devém dir que 'ls subscriptors que 's trobin en descubert procurarán posarse al corrent de la suscripció si volen llegir LA GRALLA.

Sense comentaris puix no 'ls necessita publiquém la següent carta del reputat juriseconsult catalá senyor Duran y Bas.

Lo Regionalisme y Nuñez de Arce

Sr. Director de "El Correo"

Mon distinguit amich: Quedaré agraït á la seva amabilitat si se serveix disposar l' inserció de las següents ratllas en l' acreditat periódich que Vd. dirigeix.

Á la breu protesta qu' en termes comedits y cortesos, com los meus anys y ma posició ho exigeixen, vaig publicar en lo "Diario de Barcelona". edició de la tarde del dia 10, ab motiu del discurs del Sr. Nuñez de Arce en l' Ateneo de Madrit, ha respost indirectament dit

senyor ab carta dirigida á vosté l' 15, en termes impropis de son talent, de sa posició y dels seus anys. Ma dignitat m' obliga á tornarlos en lo mateix sentit y ab la mateixa intenció ab que han sigut escrits; ma propia estimació y la costum de guardar los respectes socials m' impideixen verificarho en altre llenguatge.

El del senyor Nuñez de Arce no m' estranya. No basta tenir talent pera tindre rahó; y l' esmentat senyor acusa á 'ls demés perquè no té lo valor de confessar sas propias faltas. Contra son discurs s' ha aixecat l' opinió d' esta ciutat vintiquatre horas avans d' apareixer mon comunicat; contra eix discurs s' ha aixecat la qu' ell anomena "algarada" de Madrit quatre dias avans d' ésser coneguda ma protesta. Lo criteri d' eix discurs está sintetisat sobre lo regionalisme en estas paraulas de sa primera pàgina, per no citarne d' altres: "vá hasta proclamar audazmente la ruptura de todos los lazos nacionales, y por ende el aniquilamiento de nuestra gloriosa España"; y tot lo discurs está empapat del mateix esperit, ab tots los "distingos" y salvetats qu' alguna vegada se lleijeixen en ell. ¿Qui té la culpa d' un ay de dolor ó d' indignació, el que reb ó el que pega?

No: ahont es la lleujeresa es en par-

NO FOTOCOPIAR

lar del regionalisme, no desde l'alta esfera de l'especulació científica per tractarse d'un trascendental problema sociològich, sino com un fet concret, particular, localisat; ahont hi há imprudencia es en escullir per ferho lo moment en que tants y tan graves problemas socials, polítichs y econòmichs están plantejats en nostre perturbat pays y á la solució de 'ls que tots debém contribuir ab verdader esperit de patriotisme y ab sincer propòsit de pacificació; ahont hi ha la lleujeresa y l'imprudencia es en parlar de Catalunya sense coneixer lo que constituheix l'essencia de sas comuns aspiracions, la llegitimitat de sos fundaments, la noblesa de sas tendencias en bé de la patria comú y sens distingir los matissos qu'hi há en l'expressió d'ellas com n'hi há en totas las grans direccions representadas per aplechs ó individus envers un enlayrat ideal; ahont hi ha la lleujeresa y l'imprudencia es en no deixar á un costat las exageracions, si n'hi há, y afirmar-se en ellas com un fet característich sense serho, pera ofendre á Barcelona, motejántla d'envejosa, y á un grupo mes ó menys gran de personas suposantlas contagiadas d'ambició ó vanitat; ahont hi há lleujeresa é imprudencia es en volguer rebaixar avuy á la miserable condició d'un ardit de partit lo qu' en mitj de la confusió d'ideyas, del general escepticisme de los esperits, y de la necessitat d'essencials reformas políticas y socials que caracterisan á nostres temps, es un problema que deu ilustrarse pera que tal vegada sia una solució en lo pervindre: 'l de restaurar ó robustir en armonía ab las condicions y necessitats socials de

nostre época, los organismes qu'alenan' fortaleixan y donan poder d'expansió á las grans forsas morals y econòmicas de 'ls pobles.

Tan honrada ma conciencia com la del Sr. Nuñez de Arce, tant resolt mon carácter com lo seu escriguí ahir baix l'inspiració de la primera, ma protesta, y declaro avuy ab la firmesa del segon que no m'arrepenteixo d'haverla escrita. Allá en lo fondo de sa conciencia honrada, y en la llealtat de sentiment de son cor podrá avuy ó un altre dia jutjar lo senyor Nuñez de Arce si ha sigut just pera Catalunya en son discurs, y si ha empleat en sa carta del 15 ab un amich lo llenguatge qu' aquet tenía dret á esperar.

Aprofito esta ocasió pera repetir-me de V., sempre afectíssim amich y segur S. Q. S. M. B.

MANEL DURAN Y BAS.

ANY NOU

Any nou vida nova, diu l'adagi, mes no ha faltat qui esmenés la plana y digués: *Any nou vida vella*. Nosaltres som de la segona y ab tanta fé que si algú volgués fernos canviar 'l rumbo 'ns veuriam en la necessitat de calificarlo d'una manera poch convenient.

Acceptariam sí, una dressera; mes jamay mudar de camí.

Lo regionalisme fa via y per bona carretera, y solsament posant rails sobre lo plano existent, podriam acceptar lo ferro-carril que 'ns portés mes depressa á l'estació desitjada. Quelcom d'aixó hi há consensat. Lo president de l'Ateneo de Madrid, ha volgut traure la grava de la carretera y s'ha enganyat: tot son treball pera ferla impracticable ha resultat un avens.

Lo regionalisme s' enforteix de dia en dia y son triumpfo tal vegada no estiga tan lluny com molts se pensan. Los núvols precursors d' una gran tempesta comensan á enterbolir lo cel de la monarquia, y la celstia de la llibertat apareix derrera de la propera revolució que' n l' horizó de la política ha vist lo senyor Sagasta, 'l lliberal que mes mal ha fet á la llibertat.

Si, lo president del Consell de ministres ha vist venir una pedregada tan forta, qu' ha cregut qu' era hora qu' ell en persona debia sortir á combátrerla ab tota la forsa dels seus arguments tan gastats ja y sens efecte.

La revolució vé y lo govern 's trova débil pera combátrerla, y per buscar entrebanchs á la revolució es per lo que en Nuñez de Arce, ha planteijat en l' Ateneo de Madrit la qüestió Regionalisme, donant un semi-programa descentralisador, per veurer si ab las paraulas d' un ex-ministre 's podia aixamplar lliberalment lo programa del govern d' en Sagasta y donant una falsa autonomia municipal, se lograba combatre, per medi de la opinió de la classe mitja, la revolució republicana que 's prepara.

Lo regionalisme, ha fet mes camí que no s' habian pensat que fes los polítichs Olivarrens, y avuy ja no es solsament Catalunya la que demana lo seu dret; Galicia, Viscaya, Valencia, Andalusia mateixa, y fins lo poble trevallador de Madrit, han despertat son esperit autonómich y han comprés qu' ab la aflagadora paraula d' *Unitat Nacional*, hi cab molt bé la mes falaguera, lliberal y humanitaria de *Dret Regional*.

Dintre de l' unitat nacional espanyola, hi cab honrosament l' independéncia regional, no solsament de los antichs reyalms, com Galicia, Lleó, Viscaya, Aragó, Catalunya, Andalusia y Castella, sinó l' autonomia regional de Cuba y Puerto-Rico.

Las colonias també tenen dret á una lley especial, pera que solas pogan enfortirse, y si las Corts un dia 'ls concedeixen l' autonomia regional, no pensaran mes en sa separació de la metròpoli, ans bé, s' enfortiran los llassos de l' unitat nacional.

La revolució s' ovira ja; la República vé derrera d' ella. Regionalistas: recordemnos

que lo mestre dels unitaristas, lo guia dels reys, en Maquiavelo, 'ls diu que no desprecihin las ocasions, ara vé la nostra: aprofitemnos.

Any nou vida vella, si; mes no desprecíem la dressera que se 'ns presenta per arribar á nostra Roma.

J. BAITX Y BALIL.

JUDICI DEL ANY

Ab llenguatje vulgar

—
Detectuós é incomplet

LA GRALLA, ab un fondo estrany,
fá l' judici avuy del any
mil vuit cents vuitanta set.

—
La superstició pagana,
fundadora d' altres tretas,
vá dedicá 'ls set planetas
als dias de la setmana.

Funest y ab defectes mil
cada planeta era un Deu
y adoraba l' poder séu
lo fanatisme gentil.

Y en aquell temps de desvaris,
los astrólechs ab afany
judicaban l' nou any
quan feyan 'ls calendaris.

Es que creyan que també
l' any un planeta regia,
y féyan la proecia
per ells, del any venidé.

Donchs bueno: com que las llums
no 'ns han tret encara l' vici
d' escriure l' mateix judici
de las bárbaras costums,

Ve'g que encara seguim rastres
d' aquella edat tant remota
en que la gent de mes nota
tenian per Deus 'ls astres,

De llavors, que entre altres cosas,
fruit del géní mes obtús,
fabricaban ab abús
las divinitats monstruosas.

D' aquell temps qu' ab sa quimera

divinisaban badells
y aquell capdell de capdells
¿vols saber, lector, lo qu' era?

Era alló la alegoria
del bunyol mes mal pastat,
y á n' aquell gran disbarat
li deyan Mitología.

Anant d' errada en errada
pél camí dels embolichs,
vivian aquells antichs
ab l' ús de rahó ofuscada.

Divinisában l' efecte
sens divinisá la causa
caminant sempre sens pausa
per la senda, menos recte.

Pero vé Moises un dia
y ab sos alts coneixements.
publica 'ls deu manaments
y combat la idolatria.

Arriba Jesus després
anunciat per un Profeta
quant pél mon no era completa
la doctrina de Moisés,

Y anant predicant ab cor
las virtuts y fé cristiana
destrueix la lley pagana,
pero en cambi reb la mort.

Passa l' temps, y el Romanisme
posant trabas á las ciencias,
ab las butllas é indulgencias
fa un comers del cristianisme.

Per rahons que no conech,
ó perquè no las vull di,
l' Iglesia s' va dividí
y apareix l' cisma grech.

Protéstan 'ls Luterans
contra l' Papa y cort de Roma,
y per punt final de broma
s' ompla l' mon de protestants.

Y entre blanchs, vermells y rossos
y mormons y cisma rus,
la lley feta per Jesu:
la tenim avuy á trossos.

Á trossos, si. La fracció
ja no es una que son molts
y, lector, si á tots escoltas
á tots dirás; "tenui rahó".

Mes per traure cíos tal,
difícil de definí,
ab l' any, nou, te de venir

la reforma universal.

Si, l' universal reforma
que l' ben está 'ns assegura
y que al fi, la gent futura
te de darli milló forma.

L' any nou, dantse tó d' astuts,
de sabis y reformistas,
tindrém mes esperitistas
predicant contra 'ls llanuts.

De manera que son ells
qui ab sa teorí sana
han d' arrabassá la llana
de tots 'ls humans clatells.

Y tornantse la gent séria
quedarém molt mes entesos,
ab 'ls esperits despresos
dels llassos de la materia.

Y com temps lo temps *derrumba*,
segons l' adelanto diu,
també sabrém mes com viu
l' humanitat d' ultra-tumba.

Mes tampoch faltará gent
que dirá, baixant la vista,
que l' que s' torna esperitista
s' ha begut l' enteniment.

Jo, com visch adelantat
y aixins l' esperit se m' mou,
quedaré també l' any nou
com tots ells, esperitat.

Que n' l, sigle del carril,
del telégrafo y vapor
qui té fé, adelanto y cor
té de viure pèr l' istil.

Ab aixó pit y endevant
y aquí dona fi l' judici
pera no, fer mes l' ofici
de Profeta ó ignorant.

J. V.

Constitució Catalana

Continuació

Art. 17—Haje en Catalunya completa
llibertat per anar y venir per mar y terra, de
dia y nit, per tota classe de camins, sens pas-
saport ni document de cap mena.

Baix l' amparo del Príncep Compte de
Barcelona de qui son tots los camins están los

viatjants y sas cosas; tota violència que en estos se cometi sia castigada com delict de lesa-majestat.

Art. 18.—Ningú sia en Catalunya detingut ó prés sens mérit suficient de culpabilitat y solament per manament escrit de tribunal competent. Sense autorisació podrá la policia agafar á un delinqüent en l'acte de cometre un delict: en eix cas té que presentarlo desseguida al jutje. Castiguis tot abús d'autoritat ab una multa y privació del empleo.

Lo detingut sense las formalitats legals podrá alegar excepci6 de mala captura ó guiatje: y 'l jutje responga en eix cas ab son salari del retard en provehir.

Art. 19.—Queda exempte de presó tota persona que dongués fiança suficient pera respondrer de los danys y perjudicis, á no ser culpada d'homicidi ó altre delict que merezca pena corporal afflictiva. En cas d'ésser detingut de nit no sia portada á la presó sino presentada en casa del fiador.

Als pobres no se 'ls exigeixi fiança per la llibertat provisional.

Art. 20.—Ningú sia en Catalunya condemnat á perdre la llibertat sino per firme sentència donada dintre del territori, per los jutjes y per las lleys del Principat.

No surti cap causa de Catalunya ni s'executi sentència de tribunal foraster.

No 's puga sentenciar un ausent sino es reo de lesa-majestat.

Las causas deihen tractarse en las mateixas veguerías ó batllias.

Art. 21.—Tota persona refugiada en una Iglesia, comtat, hospital, cementiri ó altre lloch relligi6s ó bé en lo palau del comte de Barcelona príncep de Catalunya gosi del dret d'assilo en lassegients formas:

1º No sia extreta de son assilo sino per lo somatent.

2º En est cas no sia condemnada á pena de mort ó altre corporal afflictiva.

3º Si fos extreta d'altre manera que no per sometent, com per sola autorisació d'un jutje ordinari ó extraordinari ó bé mediant engany, observis la costum catalana per la qual queda lliure de tots los delictes que fins lo dia que f6u violat son assilo hagués comés.

Exeptuense dels anteriors beneficis los assassins los que denit fassin malbé los camps y 'ls lladres públics.

Art. 22.—Las presons son pera custodia y no pera mortificaci6 de los detinguts; los jutjes baix sa responsabilitat cuidaran de que los presos no es tingan en calabossos foscos, estrets ó humits.

Art. 23.—Ningú sia castigat juntament en persona y bens.

Art. 24.—Los correos en Catalunya estan baix la salva guardia del príncep y no poden ésser detinguts. Es inviolable la correspondencia.

Art. 24.—En Catalunya cap lley prohibeix la publicaci6 y circulaci6 sens prévia censura de tota classe d'impresos en los que no 's tracti dels dogmas relligiosos.

Ni l'entrada d'obras extrangeras, prévi 'l pago dels drets arancelaris.

Ni la llibertat de fundar y tenir establiments d'ensenyansa.

Ab tot correspon excludivament á las universitats literarias la ensenyansa del dret civil y can6nic, la medicina y la filosofia, aixis com lo nomenclament é investidura dels doctors.

Está prohibit tenir la Biblia traduhida en idioma vulgar.

NOVAS

Nostres lectors ja sabrán las desgracias que ocorregueren en las costas de Vilanova durant l'últim temporal. 22 son los que moriren ofegats, quedant 14 viudas y 32 orfes.

Devant un quadro semblant, «La Gralla» s'associa al just é irreparable dolor de aquellas desamparadas familias y s'ofereix en tot y per tot lo que pugui aliviar sos mals.

Respecte lo debut de don Pere Ventura Juliá, natural de Sant Andreu de Palomar, vegis lo que traduhim de nostre estimat colega 'l «Diario de Villarueva y Geltrú:

El barítono senyor Ventura cantá discretament en «La Traviata» la seva part, fent gala de sa veu agradable y de bon timbre. Fáltail, com principiant, soltura y desembarás, sent

degut aixó al que 'n los recitats que prece-
deixen al duo ab la triple se notés alguna
inseguritat, que vá desapareixer en lo duo
que cantá molt bé ab la senyoreta Irigoyen.
De tots modos, lo públich lo va rebre molt
bé y aixó deu animarlo.

Felicitém á lo senyor Ventura per lo fala-
guer éxit de son debut.

De «L' Arch de Sant Martí».

Hem tingut ocasió de veurer alguns treballs
galvanoplástichs, executats per los senyors
don Román Annet y Companyia de aquesta,
y felicitém molt de veras á dits senyors per
la precisió y delicadesa d' aquellas obras
que honran á l' industria nacional. Fins ara
havian dominat esta producció artístich-cien-
tífica 'ls estranjers, y es d' aplaudir que hi ha-
gi qui en aras de son amor á la patria y de
admiració á l' art, se disposi á introduhir en
Espanya una producció tan dificultosa. Entre
las obras ja produhidas, figura un busto del
Exm. senyor don Francisco de P. Rius y Tau-
let, y una magnífica reproducció d' un baix
relleu, del senyor Llimona, pera 'l monument
de Colon, fundits en bronze y esmerada pul-
critut.

Traduhim de «El Contribuyente:»

Quan se tracta d' un negoci important, ca-
da nació se dona á coneixer per rasgos parti-
culars. Els espanyols dorman; els italians can-
tan; els alemanys fuman; els francesos pro-
meten, y els inglesos beuhen.

Ab gran satisfacció felicitém al digne Presi-
dent del «Centre Catalá de Tarrasa,» senyor
Soler y Palet, per haber dimitit lo càrrech de
representant de la «Asociación de escritores y
artistas» de la Cort, per los insults que son
President ha dirigit á Catalunya.

Las modas parisiens han decretat lo se-
güent:

Ressucitar 'ls cossos alts de nostras besa-
vias y las faldillas cenyidas. S' acabarán d'

aquest modo los cossos de vespa una vegada
que 's pensa pujar la cintura fins á la vora de
las espatllas.

Altre moda d' aquest hivern consistirá en
portar las mànigas dels vestits de las senyo-
ras, de colors diferents als dels trajeo, com los
de jockey.

'Ls aucells-mosca los usarán are en los bar-
rets de senyora.

Sembla que ha arribat á París, procedent,
del Brasil, un gran cargament d' aquets volá-
tils, y com tenen d' emplearlos d' alguna ma-
nera, los van posar als barrets.

PIFIAS

Als germans de «L' Arch de Sant Martí»

Ditxosos vosaltres, amichs y compatricis
qu' heu merescut del govern central un auto
de presó y tal volta una condemna.

Ja comensan 'ls premis; pera los que de-
fensen una causa justa es un timbre de glo-
ria l' ésser perseguit per l' absolutisme del
mandon.

Ja sabeu estimats germans, que, si la vostra
mala sort vos fes caurer en un desterro, avuy
ó demá, que LA GRALLA vos espera ab los
brassos oberts.

¡Per Catalunya y avant!

Recomaném á los catalanistas que tingan afi-
ció á las lletras pátrias, los llibres catalans
qu' ha rebut la casa Cuspinera, Teix y Ca.

Ne quedan molt poch, ab aixó espavilar-
se.

Nostre apreciable y aplaudit amich En Da-
niel Banquells, ha resolt quedar-se entre nosal-
tres, á l' espera de la temporada que comensa-
rá en Abril, y al mateix temps pera curarse
totalment de la malatía que pateix.

L' hi desitjem una bona estada y un promp-
te restabliment.

VUYTS Y NOUS

En la timba entre ignocents.

Un concurrent demana cambi d' una moneda de quatre duros á un colega.

Aquet pren la moneda, l' examina y veu qu' es falsa. Se la guarda, y dona al amich duas monedas de dos duros falsas també,

Cambian una rialleta y s' apretan la ma silenciosament.

Los dos s' entengueren.

Desenganyis amich meu, l' amistat no serveix pera res.

¡No digui aixó! A la amistat debém nostres mes dolsos consols en la terra, ¿Com suportariam nostres infortunis si no tinguessim amichs.... als quals esperém 'ls succehesca 'l dia menos pensat altre tant?

Nits passas se presentá en lo café de Europa un quidam, qui despues d' haber menjat, cridá al duenyo pera dirli que no tenia un quarto y que s' ho cobrés com li donés la gana.

Aquest, qu' es home de talent, li digué:

—Ja que no pot vosté pagar, me farà un favor.

—Demani, contestá lo convidat.

—¿Conceix vosté al Estevet? replicá lo foudista

—Prou.

—Donchs, bé, li prego que li dongui la mateixa broma, y demá se 'n vagi á sa casa, com aquí ha menjat.

—Impossible, cal ell es qui m' envía á menjar á casa de vosté.

Un jove matrimoni te de vestir de dol.

—Precisament, observa ella, no tinch lligacamas negras.

—Pots molt bé portarlas de color, diu lo marit.

—¡Oh! ¿Que dirian los nostres amichs?

Una dama de teatro que tenia una noyeta y la feya passar per nevoda, disputaba un dia ab los cómichs sobre 'l temps que feya se ha-

bía estrenat una obra fins que á l' ultim, tota cremada va dir: — Mirin vostés si ho tindré jo present, que no vaig poder assistir á la funció per estar embrassada de la meva nevoda.

En un concert de familia.

Un noy de pochs anys executa en lo piano una sinfonia militar.

Los parents están entussiasmats.

—¡Admirable!—esclama la tia, parlant ab un convidat.—¡Oh! ¡Quina imitació tan feís!. Se senten passas dels soldats que fugen....

—¡Ah!—diu lo convidat.—¡Si poguessen endursen lo piano!

—¿Com es qu' heu tardat vintidos dias en venir de Cuba, sent aixís que hi vareu anar en quinze?

—Perque al tornar tot es pujada,

TRENCA-CLOSCAS

PROBLEMA

Amich, me digué un dia En Chuan de la son, no fa molts dies encontrí á Toni Manena y me digué: te doblaré 'ls quartos que tens en la bolchaca si despues me dones 3 pessetes. Varem fer la operació y me torná á dir te doblaré 'ls quartos que tens si despues me dones altre 3 pessetes. Tornarem á fer la operació y torná á repetir te doblaré la quantitat que te queda si me tornes á donar 3 pessetes. Tornarem á fer la operació y En Chuan de la son se encontrá que no tenia cap quarto.

Se desicha saber quina quantitat tenia En Chuan de la son quan encontrá á Toni Manena?

SOMBRA DE CARRACUCA.

NARADAS

En mon *t-tal* y *tres-dos* nom de dona trobarás,
y mon *prima-quarta* es cosa
que 'ls tendés estan usant;
del *duas-u* sols puch dirte
que l' altre dia 'n portá
la *tres-dos* en son vestit
mentre' s estaba paseejant,

CAMALLUENT.

Si una *dos-hu* t' aturas
 en l' *hu-segona*,
 ve arás la meva *hu-versa*
 bonica y bona;
 porto *hu-tres-prima*
 y *una-duas-tres*
 sí á *duas-tercera*
 vaig tot sol ¿sabs qu' es?

MICROBI.

LOGOGRIFICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 — Una planta.
 3 4 5 6 7 8 — Nom de dona.
 7 7 6 5 6 — Un aucell.
 3 6 5 8 7 — Se trova en lo mar,
 2 8 7 — Indispensable per viurer.
 7 8 — Nota musical.

CAMALLUENT.

ENDAVINALLA

Só per tot y ningú 'm veu;
 ans de la Creació ja era,
 tan que si bé 's considera
 vaig precehir fins á Deu.

He vist salvar á Moisés,
 he vist naixe 'ls Faraons
 y las antigas nacions
 s' han doblegat á mon pés;
 presidí 'ls deu anys de guerra
 entre Sirios y Troyans,
 y las lleys dels Espartans
 van durar per mi en la terra;
 jo he conegut á Cartago,
 á la Roma del Imperi,
 he donat vida á Tiberi
 á Calígula y á un Yago,
 vaig ésser ab Noé y Adan,
 ab Sodoma y ab Gomorra,
 vegí de Babel la torra
 y lo patriarca Abraham;
 vaig ser en lo Rubicon,
 vegí á Pompeyo en Farsalia
 y la conquista d' Italia
 vaig fer ab Napoleon;
 vaig sentí 'ls canons á Jena
 á Austerlitz y á Waterloo,
 he fet l' *Emílio* ab Rousseau
 y la *estratègia* ab Turena.

Finalment, sens jo no fora
 res avuy ni res demá,
 ni res de lo que 's veurá
 ni de lo que 's veu tothora,
 y seré quan no seré
 res de lo qu' ha estat y es
 y seré per sempre mes
 quan ja res existirá;
 puix fins per no sé, endavinas
 ma presencia necessaria...
 ¿després de cosa tan vária
 en lo que jo só no atinas?

HORACI FLACIL.

Solucions á lo insertat en lo número anterior.

1 — 45

2

R O M A

O R E M

M E L O

A M O R

3 — Pa-ra-le-le-pí-pe-do.

Han enviat solucions los ciutadants següents:

Pere Pi, 1. Camalluent, 3. Pastanaga, Sombra de Carracuca, y Un Andalus del Clot 2 y 3,

CORRESPONDENCIA PARTICULAR DE LA GRALLA.

Camalluent. — Queda satisfet; no tassa com los bous que necessitan que 'ls punxin per aná endevant.

Sombra de Carracuca. — Vosté que n' ha fet un podrá ferne cent, ab aixó ánimo y poch guardar la posició horizon'tal qu' es impropia no sols d' una sombra, sino d' un cos com 'l seu.

Microbi. — Després d' haberhi passat un xich lo paper de vidre, hi anirá,

Admirador de l' Altadill. — Una vegada era un rey... Si no escriu d' una altre manera, no podrém complaurel

Pas Plus — Sembla que vosté está posat á fernos creixer cabells blancs. Dirém la vritat pési á qui pési, y tan com mes amargan'a 's fassa, mes quedarem convensus de que obrém ab justesa. És necessari que ja que la majoria no es altre cosa qu' un remat, n' hi haja alguns que tingan lo valor d' ésser homes.

Gamarús, Calanyés, Un torero, Home-bolet, Un cossi y Toca son; lo que vostés envian 'ns fa l' efecte d' un home que surt de casa sense barret.